

Editörden

S. Ruken Öztürk'ün Sunuşu

sinecine: Sinema Araştırmaları Dergisi'nin 2010 Bahar'ında çıkan 1. sayısının editörü Nilgün Abisel, sunuş yazısında, derginin öncelikli amacının film çalışmaları alanındaki kuramsal yaklaşımları ve onun çevresindeki tartışmaları kapsamak, sorun odaklı kavramsal tartışmaların yolunu açmak, ayrıca ilgilenenlere yararlı bir kaynak olmak ve sinemaseverlere seslenmek olduğunu duyurmuştu. Birkaç yıllık hazırlık çalışmalarının ardından *2010 I (1)* sayısına alınan olumlu tepkiler ve destek, *sinecine*'nin Türkiye'de sinema alanındaki tek hakemli dergi olarak büyük bir boşluğu doldurduğunu, büyük bir emeği arkasına alıp kendi yolunda sağlam bir biçimde ilerlediğini gösteriyor.

Derginin hazırlanıp matbaaya gitmesine kadar arka planda çok sayıda gönüllü çalışıyor. Ama en çok çalışanlar kuşkusuz bir makaleye emek vererek araştıran, inceleyen, sorgulayan ve yaptıkları çalışmaları yazıya döken yazarlar. *sinecine*'in yazarları arasında, bu sayıda da göreceğiniz gibi lisansüstü düzeyde çalışmalarını sürdürenler olduğu gibi dünyaca ünlü kuramcı-yazarlar da var. Akademik bir dergi olarak *sinecine*'ye en çok emeği geçenler, kuşkusuz yazarlar kadar o makaleye vaktini ayırıp eleştirileriyle yol gösteren, onu değerlendiren hakemlerdir. Hakem sayımız giderek artıyor, onlar bazen dergiye yazar oluyor, bazen de eşitleri arasında makaleleri değerlendiren kişi oluyorlar. Emeği geçen tüm hakemlerimize teşekkür ediyoruz.

Bu dergi, diğer sanat dergilerine, İletişim Fakülteleri dergilerine ya da Sosyal Bilimler Enstitüleri'ne bağlı dergilere dağılmış film çalışmalarıyla ilgili yazıları olabildiğince bir araya toplamayı, sinema alanında yazılmış yazıların kalitesini yükseltmeyi amaçlıyor. *Double-blind peer review* bir dergi olan *sinecine*'ye gelen her yazı önce Yayın Kurulu tarafından değerlendiriliyor; eğer hakeme gönderilmeye değer bir akademik yazı ise alanında uzman hakemlere gönderiliyor. Bu hakemler birbirlerini tanımıyorlar, görüşlerini bağımsız bir biçimde belirliyorlar. Önyargısız ve nesnel olabilmek için hakemlerin yazarları tanımadığı (tersi de geçerli) bir sistem içinde işliyor her şey. Alanında uzman olan kişi o konuda yazı da yazabiliyor, yazılmış bir makaleyi hakemlik de yapabiliyor. Yazılar süreç içinde önerilerle, yeniden yazılarak geliştiriyor. Karar

olumlu ise yazar, söz konusu öneriler doğrultusunda değişiklikleri yapıyor ve makalesi yayımlanıyor. Karar olumsuz çıksa dahi yazarın söz konusu eleştirilerden yararlanıp makalesini yeniden yazarak dergiye tekrar göndermesinde elbette bir engel yok, süreç yeniden başlıyor çünkü. Bu süreç, öğretici ve geliştirici bir süreç.

Bu sayıdaki beş yazı da birbirinden farklı konuları işliyor. Yazarlarımız arasında Yvonne Tasker'ın özel bir yeri var. Bu yeri, literatürü tanıyanların bileceği gibi yazdığı çok sayıda makale ve kitap belirliyor. Temel ilgi alanı perdedeki militer kültür, toplumsal cinsiyet ve ırk olan Tasker'ın Türkçeye çevrilen ve derlediği *50 Çağdaş Sinemacı* (Dost, 2007) adlı bir kitabı da var. *Aksiyon ve Serüven Sineması*, *Seyirlik Bedenler*, *Çalışan Kızlar* gibi kitaplarının dışında *Askerlerin Hikayeleri* (*Soldiers' Stories*) adlı kitabı da basılmak üzere. *The Hurt Locker* filmi bu yıl Oscar'larda en iyi film seçildi, yönetmeni Kathryn Bigelow da böylece tarihinde Oscar alan ilk kadın yönetmen oldu. Yvonne Tasker'ın ve Eylem Atakav'ın birlikte yazdığı "The Hurt Locker: Male Intimacy, Violence and the Iraq War Movie" (*The Hurt Locker: Eril Yakınlık, Şiddet ve Irak Savaş Filmi*) adlı makalede film, bir Bigelow filmi olarak, bir savaş filmi olarak ve içerdiği erkek dostluğu, erkek kahramanlığı ve erkeklik üzerinden, erkeksi bir melodram olarak inceleniyor.

Dergideki ilk yazı "Azınlık Filmleri: Tarihin Yeniden İnşası ve Kolektif Bellek" adını taşıyor. Yazarı Serhan Mersin, azınlıklarla ilgili son dönem yerli filmlerin resmi tarih tezlerini ürettiği konusundaki iddialara bu araştırmasıyla yanıt veriyor. İşin iki boyutunu öne çıkarıyor, bu filmlerin genellikle bu tezleri yeniden ürettiklerini gösteriyor ama her şeye rağmen içlerindeki ve sonrasındaki tartışma sayesinde toplumların bu sorunla yüzleşebilmeleri için bir potansiyel taşıdığını iddia ediyor. Hilmi Maktav'a ait "Sinema ya da İlahi Aşk: İslami Sinemada Tasavvufi Yolculuklar" adlı yazı İslamcı sinemanın son on yıl içindeki değişimini hem film kahramanları hem de filmlerin yönetmenleri üzerinden, tasavvuf felsefesiyle ilişkisini kurarak irdeliyor. Özlem Güçlü "Silent Representations of Women in the New Cinema of Turkey" (Yeni Türkiye Sinemasında Sessiz Kadın Temsilleri) adlı yazısında 1990 sonrası yerli filmlerde sık sık görülen sessiz kadınları inceliyor. İncelediği çok sayıda filmdeki sessiz kadınların tematik ve biçimsel benzerlikleri ve farklılıklarını irdeleyen Güçlü, *Gemide*'ye daha yakından bakıyor. Levent Yılmazok'un "Turkish Films Co-Produced within Europe: The Story after Twenty Years' Experience in Eurimages" (Avrupa ile Ortak-Yapım Türkiye Filmleri: *Eurimages* ve Yirmi Yılın Hikayesi) adlı makalesinde ise başlıktan da anlaşılacağı gibi son yirmi yılda Eurimages'ın Türkiye sinemasına verdiği desteğin/katkının ayrıntılı izi sürülüyor. Bu sayıda ayrıca Özgür Yaren'in çevirisiyle Chuck Kleinhans'ın "Marksizm ve Film" adlı makalesini, *Gülüşan* üzerine küçük bir analiz denemesini, Türkiye'de son dönem belgesel sineması üzerine kısa bir incelemeyi ve iki de kitap tanıtımı ile ilgili yazıyı bulacaksınız.

Biraz da içerden bilgi verelim. Elinize ulaşan derginin geri planında en büyük emeği veren kişi, dergiyi basım aşamasına hazırlayan ve onun iç tasarımını yapan Ali Karadoğan'dır. Kapak tasarımını yapan Mehmet Sobacı yaratıcılığını, dergiyi basan Dipnot Yayınları'nın sahibi Emirali Türkmen

de daha çok cesaretini ortaya koyuyor; çünkü yazılardan çoğu İngilizce. Elinizdeki 2010 1 (2) Güz *sinecine: Sinema Araştırmaları Dergisi*'nde hakem sürecinden başarıyla geçmiş 5 makale bulunuyor. Bunlardan ikisi Türkçe, üçü İngilizce yazılmış; ama bu beş yazıdan dördü Türkiye sinemasıyla ilgili.

Özetle, karşılıksız emeklerinden dolayı ismini anmadığım pek çok kişi var. Bu emeklerin boşa gitmemesi için bu derginin yaşaması gerekiyor, okuruyla yazarıyla sinemaseverlerin *sinecine*'ye sahip çıkması gerekiyor. Bu karşılıksız emeklerden birinin sahibi de İngilizce dil editörlerimiz Finlay McQuade ve Lynne Giallombardo. Profesyonel yardımlarından ve katkılarından dolayı her ikisine de çok teşekkür ederiz. Bir de özrümüz var. Geçen sayıda "Kiarostami'nin Şirin'i Üzerinden Seyirci ve Sinema Dilinin Olanaklarını Yeniden Düşünmek" adlı yazı, yanlışlıkla, düzeltilmiş İngilizce özet eklenmeden baskıya gönderilmiştir. Bu karışıklıktan dolayı hem yazarımızdan hem de dil editörlerimizden özür dilerim. Düzeltilmiş İngilizce özeti bu sayının 145. sayfasında bulacaksınız.

Yeni bir Yayın Kurulu, genişletilmiş bir Danışma Kurulu ve sayıları artan hakem ve yazarlarımızla giderek zenginleşeceğimize ve uluslararası indekslerde taranabilme yolunda daha hızlı ilerleyeceğimize inanıyoruz.